Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II 1 У.11954/11 (2009)
17.04.2012. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Томислава Медведа и Драгана Јовановића, чланова већа, са судијским помоћником Сандром Газетић, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., поднете против решења тужене Војне поште 1102 Београд, инт. Број 3233-9 од 17.11.2011. године, у предмету престанка службе цивилног лица, у нејавној седници већа, одржаној дана 17.04.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се **ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, које је донето у извршењу пресуде Врховног суда У. бр.8151/07 од 22.01.2009.године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Војне поште 3323 Ниш, инт.бр. 1679-1 од 23.07.2007. године, а којим је одлучено да тужиоцу као цивилном лицу на

службе у ВП 3323, престаје служба у Војсци Србије, без његове сагласности са 31.08.2007. године, због укидања радног места и утврђује право на отпремнину у висини дванаестоструког износа бруто плате, коју је остварио за месец који предходи месецу у коме му престаје службе, са отказним роком од 30 дана који почиње да тече од 10. 08.2007. године па до 31.08.2007. године са којим даном ће се разрешити од службе у Војсци Србије.

Тужилац је Врховном суду поднео дана 22.10.2009. године захтев за извршење пресуде Врховног суда Србије У бр. 8151/07 од 22.01.2009. године.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу чл. 89. и чл. 90. ст. 1. Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС“ број 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и Окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, на основу чл. 29. ст. 1. истог закона.

Поступајући по захтеву Управног суда, тужени орган актом инт.бр.5108-2 од 08.07.2011. године обавештава Управни суд да је у извршењу пресуде Врховног суда Србије од 22.01.2009. године донео решење инт. бр. 3233-9 од 17.11.2009. године и исто доставио тужиоцу 22.12.2009. године, након чега је Управни суд решењем 12 Уи бр.105/10 (2009) од 07.09.2011. године наложио подносиоцу захтева да се у року од 15 дана изјасни да ли је задовољан новодонетим решењем туженог органа од 17.11.2009. године, или није, у ком случају ће суд тај поднесак третирати као тужбу против накнадно донетог акта. Поднеском од 28.09.2011. године, који је подносилац захтева, по налогу Управног суда, накнадно уредио поднеском од 20.10.2011. године, обавештава Управни суд да није задовољан накнадно донетим решењем туженог органа број 3233-9 од 17.11.2009. године. Управни суд, поднесак узима у рад као тужбу против решења туженог инт. бр. 3233-9 од 17.11.2009. године и исту заводи под бројем 11954/11. Тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешене примене материјалног прописа. Наглашава да у конкретном случају нема места примени одредбе члана 143. Закона о Војсци Југославије, јер његово радно место није укинуто нити је смањен број извршилаца. Указује да је претрпео тешку телесну

повреду на раду услед које је постао инвалид. Предлаже суду да тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је предложио суду да тужбу одбаци као неблаговремену или одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, поступајући на основу чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Сл. гласник СРЈ број 46/96), Управни суд је најпре нашао да је тужба благовремена, јер је захтев за извршење пресуде Врховног суда тужилац поднео 22.10.2009. године, а решење у извршењу пресуде тужени донео 17.11.2009. године, односно за време трајања судског поступка, па је Суд у смислу одредбе члана 30. став 4. Закона о управним споровима наставио поступак као по тужби, и нашао да је иста неоснована.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је, с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање на које је примењен одговарајући материјални пропис, без повреде правила поступка од утицаја на решавање ове управне ствари, основано нашао да решењем првостепеног органа није повређен закон на штету тужиоца. За овакву оцену и одлуку тужени орган је дао разлоге које у свему, као довољне и на закону засноване, прихвата и овај суд. Ово стога што је оспорено решење донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 8151/07 од 22.01.2009. године, којом пресудом је тужба уважена и поништено решење тада надлежне Војне поште 9808 Београд број УП-2 број 92-2 од 28.08.2007. године. Наведеном пресудом указано је туженом органу да је при доношењу оспореног решења учињена повреда одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку јер се из образложења оспореног решења не види на основу којих доказа је чињенично стање утврђено, нема доказа да је формацијско место на које је тужилац био постављен укинуто односно да ли је број извршилаца на истом смањен што су разлози за престанак службе на основу одредбе члана 143. став 1. тачка 9. Закона о Војсци Југославије, као ни доказа да је тужиоцу, уколико је формацијско место на које је распоређен било укинуто, понуђено неко од права из члана 144. Закона. Решавајући у поновном

поступку тужени органа је сам допунио поступак прибављањем доказа ради утврђивања спорних чињеница. Оценом прибављених доказа, тужени орган поново налази да жлаба није основана, ово стога јер је Одлуком МО за Организацијско мобилизацијске промене у МО и ВСЦГ стр.пов. бр.110-1 од 17.01.2007. године расформирана јединица (ВП 3323) са роком расформирања до 31.08.2007. године, чиме је угашено и радно место механичара за возила точкаше на коме је тужилац био распоређен. Из потврде Управа за кадрове Министарства одбране Републике Србије број 3767-2, издате на захтев тужиоца на околност да ли је у време престанка службе тужиоцу постојала могућност да буде распоређен на друго место, произлази да у време престанка службе тужиоцу није постојала могућност да тужилац буде распоређен на друго одговарајуће радно место као ни могућност преквалификације, а из поднеска Националне службе за запошљавање - Филијале Ниш број 0310-101-437/2009 од 27.05. 2009. године, датог на упит туженог, произлази да у периоду од 31.08.2007. године до 31.10.2007.године, није било пријава о слободном радном месту које би одговарало квалификационој и старосној структури тужиоца-електротехничар електронике.

По оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа налазећи да су испуњени услови из члана 143.став 1. тачка 9) Закона о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ“ број 43/94 .....3/02 и „Службени лист СЦГ“ 7/05 и 44/05) о престанку службе без сагласности због укидања радног места, и ако му се предходно није могло обезбедити једно од права предвиђених одредбом члана 144. став 1. истог Закона, а ово стога јер у проведеном поступку утврђено чињенично стање упућује да је радно место на коме је тужилац био распоређен укинуто, а тужиоцу у складу са одредбом члана 144. није могло обезбедити једно од прописаних права.

Суд је ценио наводе тужбе, али налази да су исти без утицаја на оцену законитости оспореног решења, с обзиром на чињенично стање утврђено у поступку и разлоге изнете у оспореном решењу, које је, по оцени Управног суда, донето у складу са Законом о Војсци Југославије. Суд је ценио наводе

тужиоца да је у вршењу службе у војсци постао тежак инвалид, али налази да исти нису од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари. Са тих разлога тужилац може, у посебном поступку, у смислу прописа о пензијском и инвалидском осигурању поднети захтев за утврђивање права на инвалидску пензију.

Суд није одлучивао о захтеву туженог за накнаду трошкова, с обзиром да према члану 60. Закона о управним споровима, свака странка сноси своје трошкове.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“,број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 17.04.2012. године, II 1 У.11954/11 (2009)

Записничар
Сандра Газетић,с.р.

Председник већа,судија
Деса Симић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БЂ